

KHIHA, KTERÁ MI ZMĚNILA ŽIVOT

Vyhradte si každý den alespoň 15–20 min. k modlitbě. Můžete k ní použít daný úryvek z knihy nebo biblický text. Modlitba může mít tyto čtyři části. Začněte znamením kříže a vzýváním Ducha sv. Pokud vás něco silně osloví, poznamenejte si to.

1. Lectio: Text si poprvé přečtete, abyste věděli, o čem je, podruhé, abyste věděli, co je v něm řečeno pro vás.

2. Meditatio: Ptejte se, kde je průnik mezi tím, co vás oslovilo, a vaším životem. Nejde o mnoho přemýšlení, ale o mnoho milování (sv. Terezie z Ávily).

3. Oratio: To, co jste si uvědomili, proměňte v modlitbu.

4. Contemplatio: Pokud vás k tomu Bůh zve, opusťte slova a spočítejte před ním v tichu.

Jiný způsob modlitby: Přečtením textu vstupte do vnímání Boží přítomnosti. A pak jen v klidu opakujte větu, která vás v něm oslovila nebo která vyjadřuje váš vztah ke Kristu, např.: „Pane Ježíši, učíš mě svým přítelem!“ / „Pane Ježíši, buď jediným pokladem mého ubohého srdce!“ atd. Po chvíli si dopřejte ticho beze slov. Pokud zjistíte, že vám myšlenky zalétly jinam, vraťte se opět zas na chvíli k textu.

sv. Terezie z Lisieux: Dějiny duše

pátek 20. 3. 2026

1 Kor 12,11-12: *To všechno působí jeden a týž Duch, který uděluje každému zvláštní dar, jak sám chce. Tak jako tělo je jedno, ale má mnoho údů, a jako všechny údy těla jsou jedno tělo, ač je jich mnoho, tak je to i s Kristem.*

Pochopila jsem, že kdyby všechna malá kvítka chtěla být růžemi, přišla by příroda o svou jarní výstroj, pole už by nebyla poseta pestrými květinami...

Tak je tomu i ve světě duší, který je zahradou Ježíšovou. Chtěl vytvořit velké světce, kteří mohou být přirovnáni k lilím a růžím. Ale vytvořil také menší, a ti se musí spokojit s tím, že jsou sedmikráskami nebo fialkami, že jsou určeni, aby byli potěchou pro oči Pána Boha, když si je položí k nohám. Dokonalost záleží v tom, abychom plnili jeho vůli, abychom byli tím, čím on nás chce mít... (str. 16)

zamyšlení: Naše současná každodennost. Pane, tolikrát jsme to už slyšeli z úst i jiných světců nebo současníků, v jiných obrazech, podobnostech. V Písmu. Jedna z tak zářivých věcí, že ji může přehlédnout málokdo. Nejmilejší Pane, když objevím, jakou skutečnou květinou v Pravdě jsem, ať mám odvahu v té Pravdě vytrvat, ať je mi to příjemné, nebo není.

sobota 21. 3. 2026

Tit 3,3-5: *Vždyť i my jsme byli kdysi nerozumní, neposlušní, zbloudilí, byli jsme otroky všelijakých vášní a rozkoší, žili jsme ve zlobě a závisti, byli jsme hodni opovržení a navzájem jsme se nenáviděli. Ale ukázala se dobrota a láska našeho Spasitele Boha: On nás zachránil ne pro spravedlivé skutky, které my jsme konali, nýbrž ze svého slitování; zachránil nás obmytím, jímž jsme se znovu zrodili k novému životu skrze Ducha svatého.*

Jestliže mě nebe zahrnuje milostmi, nebylo to proto, že jsem si je zasloužila. (str. 92)

zamyšlení: Naše současná každodennost. Pane, jak slepá a hluchá kolikrát jsem k Tvým dárkům v obyčejném dni, kterými mě tak štědře zvláště v posledních dnech zahrnuješ. Nezasluhuji si milosti, žádné, ani příjemné, ani na dřevň náročné. Milostivý, ať pamatuji, že obojími mě obdarováváš z něžné a obětavé lásky ke mně, aby rostla moje důvěra Tobě.

neděle 22. 3. 2026

Zj 2,17: *Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Tomu, kdo zvítězí, dám jíst ze skryté many; dám mu bílý kamének, a na tom kaménku je napsáno nové jméno, které nezná nikdo než ten, kdo je dostává.*

Jsou věci, které ztratí vůni, jakmile jsou vystaveny vzduchu. Jsou myšlenky duše, které se nedají přeložit do řeči země, aniž ztratí svůj důvěrný a nebeský smysl. Jsou jako „bílý kamének, který bude dán tomu, kdo zvítězí: na něm bude vyryto nové jméno, které nezná nikdo jiný než ten, kdo je dostane“. (str. 76)

zamyšlení: Naše současná každodennost. Pane, mohou se květy, které mi posíláš do srdce podívat na světlo světa? Prozrad' mi, prosím, kdy je to bojácnost a kdy odvaha. Opatrně se náleží s nimi zacházet jednak proto, že jsou nepopsatelné, a jednak proto, že se opravdu nehodí vyslovit je

nahlas, když mohou mít svou pravou podstatu v jiný čas, jiný prostor i pochopení.

pondělí 23. 3. 2026

Lk 15,20-24: *I vstal a šel k svému otci. Když ještě byl daleko, otec ho spatřil a hnut lítostí běžel k němu, objal ho a políbil. Syn mu řekl: „Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. Nejsm už hoden nazývat se tvým synem.“ Ale otec rozkázal svým služebníkům: „Přineste ihned nejlepší oděv a oblečte ho; dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy. Přiveďte vykrmené tele, zabijte je, hodujme a buďme veselí, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.“ A začali se veselit.*

Jaká sladká radost je v pomyšlení, že Pán Bůh je spravedlivý, to znamená, že bere v úvahu naše slabosti, že dokonale zná křehkost naší přirozenosti! Čeho bych se tedy měla bát? Když nekonečně spravedlivý Bůh odpustil tak dobrotivě všechny viny marnotratného syna, nemá být spravedlivý také ke mně, která „jsem pořád s Ním“?... (str. 171)

zamyšlení: Naše současná každodennost. Pane, Ty víš, jak mi nejde hodit za hlavu různé mé slabosti, včetně iluze o dokonalosti, kterou si myslím, že mám přinášet ostatním. Jak snadno se řekne „Přenechávám dokonalost Tobě ve mně, Milovaný,“ a jak těžko se to realizuje. Jsem příliš slabá, abych opustila snadno tuto vrytou iluzi. Ale nehodlám být příliš slabá na to, abych Ti tuto slabost nevyznávala pořád dokola, aby se její rýha v mém srdci postupně Tvým milosrdenstvím vyhlazovala.

úterý 24. 3. 2026

Žl 91,4: *Přikryje tě svými perutěmi, pod jeho křídly máš útočiště; pavézou a krytem je ti jeho věrnost.*

Ať mi Ježíš odpustí, jestli jsem Ho zarmoutila. On dobře ví, že i když nemám prožitek z víry, snažím se aspoň konat její skutky. Za jeden rok jsem udělala víc úkonů víry než za celý svůj život. Při každé nové příležitosti k boji, když mě nepřítel provokuje, chovám se statečně. Víím, že souboj je zbabělost. Obrátím se proto svému protivníkovi zády a neuznám jej za hodna podívat se mu do tváře. Ale běžím k svému Ježíši, řeknu Mu, že jsem ochotna prolít poslední kapku krve, abych vyznala, že existuje nebe. (str. 207)

zamyšlení: Naše současná každodennost. Pane, kéž bych si při svých každodenních soubojích všimla, že

boj je kolikrát zbytečný. Místo velkého boje, často sama se sebou, proč nejsem statečná jako Terezka a nesvěřím své chtění do Tvých rukou? Vždyť odevzdanost a nechání se Tebou milovat je v tu chvíli nejvíc, co potřebuji.

středa 25. 3. 2026

Jak 1,17: *„Každý dobrý dar a každé dokonalé obdarování“ je shůry, sestupuje od Otce nebeských světél. U něho není proměny ani střídání světla a stínu.*

Dary, kterými mě Pán tak štědře zahrnul (aniž jsem o ně prosila), místo aby mi ublížily a vedly mě k marnivosti, vedou mě k Němu. (str.167)

zamyšlení: Naše současná každodennost. Pane, když už někdy rozumem srdce vidím, jakou květinou jsi mě chtěl mít, ať se ani neopájím její krásou a neobdivuji její vůni, ať se ani nepohoršuji nad jejím vzhledem a nezlobím se na to, že jsem si přála, aby byla jiná.

čtvrtek 26. 3. 2026

Jan 15,15: *Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co činí jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce.*

Jak miloval Ježíš své učedníky a proč je miloval? Nemohly jej přitahovat jejich přirozené vlastnosti. Mezi nimi a jím byla nekonečná vzdálenost. On byl vědění, nekonečná Moudrost, oni byli ubozí rybáři, nevědomí a plní pozemských myšlenek. Přesto je Ježíš nazývá svými přáteli, svými bratry. (str. 214)

zamyšlení: Naše současná každodennost. Pane, když si dovolím podívat se pravdě do očí, spatřím své lidské přirozené vlastnosti, plnou hlavu pozemských myšlenek, nedokonalostí, přání, tužeb, aktivit, mnohdy podporujících spíš sebe než Tebe. Ať už v touze po dokonalosti nebo nedokonalosti. Navzdory všem pochybnostem, které o Tobě i sobě mám, odvažuji se doufat, že Ti bude milé a zatím dostatečné to, že se nebudu spoléhat na svoji lásku k Tobě, ale stále více usilovat o spoléhání se na Tvoji lásku ke mně. Kéž bych toto dokázala stále více přenášet do reality svého současného každodenního života.

(Všechny úryvky jsou z knihy: Sv. Terezie z Lisieux, Autobiografické spisy (Dějiny duše), Nakladatelství Tiskárny Vimperk, 1991, vydání první)